

Tionde Svenska Entomologmötet på Öland 18-20 juni 1999.

Glad i håven...nej, hågen... åkte jag iväg till Öland och det stora entomologmötet! Aldrig tidigare hade jag varit med i sådana stora sammanhang, när det gäller insektsvärlden... jag som är en nyfrälst nybörjarsamlade insektsintresserad dam i övre medelåldern! Spännande var det, och vi var väldigt nyfikna på vad helgen skulle ge, jag och min håv-man... ja, jag har förstått, att entomologin är en typiskt manlig värld, med många trogna hustrur i släptåg, men i mitt fall är det tvärtom... men eftersom min man dessutom är gammal löpare, får han ofta springa med håven....

Vi installerade oss i ett trevligt rum på Ölands Skogsby, och efter att ha kontrollerat att alla larver i min larvuppfödning klarat resan, gick vi iväg till årsmötesförhandlingarna. Där fann vi några entusiaster, bl.a. Ingemar Struwe, som redan tillbringat ett par dagar på Skogsby för att studera insektspenisar - genitalprepareringskurs var det visst. Mycket lyckat, ansåg genitalexusiasterna!

Så öppnades årsstämman, och till ordförande för mötet valdes Hans Karlsson, som jag tidigare endast hade sett på TV. Han visade sig förstås vara proffs på mötesteknik, och ledde oss snabbt men avstressat genom alla mötespunkter. Verksamhetsberättelse och ekonomisk redogörelse fick Väl godkänt! Vidare diskuterades fridlysning av arter och EU:s sitesavtal. Man enades om att gå ut med årsmötesuttalanden om detta, och även lämna ett pressmeddelande om hur maskmedel i djurfoder drabbar insektslivet. Ett förslag på det senare lästes upp och ansågs vara relevant, varför årsmötet antog denna skrivelse i sin helhet!

Efter inspirerande bildvisning och gott kvällsfika var det sedan dags att ge sig ut på äventyr i Mittlandsskogen, där vi lamplösa fick njuta av fladdret vid lampägarnas dukar! Jag tror inte att man gjorde några sensationella fynd, men nog är det ljuvt att blicka in i... ack nej, farligt!... men skåda duken, belyst av kvicksilverlampans sken! Härlig var synen av två killar i yngre tonåren, som var vilda av entusiasm! De svärmade kring dukarna likt svärmare, och kastade sig över dessa ståtliga djur. Dessa entusiaster symboliserade hoppet för Svenska Entomologers fortsatta framtid!

Lördag - fint väder, god frukost, och iväg till Alvaret... Vilken härlig dag, med vandring över alvaret från Vickleby till Möckelmossen! Vid starten delades paper ut, där man kunde kryssa i sina fynd under vandringen... vilket dock inte blev aktuellt för mig och min håvman, eftersom det endast stod latinska namn... självklart för "di lärde", men för en nybörjare helt oöverstigligt... Vi hade mycket trevligt sällskap under vandringen. En s. k. god entomologhustru, som "bara gjorde sin man sällskap", har tydligen varit god hustru under så många år, att hon med en snabb blick bestämde mitt nätfjärils-fynd till *Cinxia*, en ny art för mig.... Ack, komme jag en dag dithän!

Med i vårt vandringssällskap fanns också Gabriel, en modig ung man utan något som helst entomologiskt förflutet, men dock ekologiskt.... Han var nyfiken på entomologi, och ville ta reda på om detta var något för honom... fick kännedom om detta möte, packade tält och ryggsäck och drog till Öland - från Dalarna! Varje morgon vandrade han från tältplatsen till Skogsby, en promenad på 7 km, och sedan tillbaka på kvällen. Han var en frisk fläkt, men om han fastnade för insektslivet - därom vet jag intet!

Efter 6 timmars vandring i detta vackra landskap var vi lagom mörre - redan vid starten hade min man nämligen ryggsrott, och jag hade en inflammerad stortå - men nog var vi lyckliga! Och visst hade jag fynd i min insekts-väska - kanske inget för veteranerna, men för en nybörjare!

På kvällen fick vi god middag, och sedan var det dags att ge sig iväg på nya äventyr, mot hemligt mål... Vi skjutsades i buss, förbi Borgholm, förbi Halltorps hage... och hamnade hos Sten-Arne Andersson vid Halltorps Gård, välkänd i entomologkretsar! Han hade just invigt sin butiks- och café-lokal, och där fick vi nu beskåda exotiska fjärilar från världens alla hörn, samt de vackra insektskåp, som han tillverkar. Undertecknad investerade också i en ny håv, sådan som hon sett mästarna ha... Men oss bjöds icke bara andlig spis, utan även lekamlig! Oj så mycket potatis de hade kokat, och oj så mycket silj det fanns... och kaffe med smaskig kaka! Stämningen var hög - och blev ännu högre av att man utanför huset kunde beskåda svärmade humlerotsfjärilar...ack vilken svärmisk syn! Fantastiskt!

Näväl, vi skulle icke enbart bli underhållna - vilket vi blev av två trevliga skönsjungande öländskor - utan vi skulle också själva bidra till trivseln med talangfullt agerande, regisserade av de omnämnda öländskorna. Vilka skådespelartalanger visades icke i gestaltandet av Klippiga Bergen, gnislande saloondörrar, hjältar och banditer! Gabriel var strålande som hjälten, och Håkan Elmqvist och Lars Imby kan använda drama som pedago-giskt hjälpmedel vid sin nästa insektskurs!

Vid 23-tiden gick bussen tillbaka till Skogsby, och sen var det dags för nattpasset. . . . här gällde det att ta vara på alla tillfällen! Håkan åkte direkt ut till alvaret och satte upp sin lampa, och vi förbarmade oss över Gabriel och skjutsade honom till tältplatsen, klädde oss varmt och hittade de unga entusiasterna, vilka också tyckte att kvällen fortfarande var ung. . . . och så åkte vi ut på alvar, mot Möckelmossen Vilken kväll! Längs stengårdsgården var lampor utplacerade med jämna mellanrum, likt salustånd i ett exotiskt land, och överallt stannade vi och beskådade utbudet. Här stod alla möjliga entomologer, från när och fjärran inom Sveriges gränser - och vid alla "stånd" var förekomsten av Liten snabelsvärmare enorm - dagens vara? En hel del annat vackert fanns det även att titta på, och det fanns säkert några intressanta vecklare för sådana som Håkan, men som nybörjare har man inte kommit till det stadiet. Lycklig blev jag, och avundsjuka blev ungdomarna, för den vackra ligustersvärmare som Håkan gav mig i present! (Killarna hade dock kvällen innan infångat en sådan....)

Söndag morgon, naturligtvis något trött - efter att ha tagit hand om nattens fynd, medan maken sov så sött. . . . (förr satt han och pillade med frimärken till långt in på nätterna, så han förstår!)

Efter stärkande frukost samlades vi för att ta del av några intressanta föredrag, och jag måste erkänna, att både maken och jag befarade att "Fluktuerande asymmetri hos lavdagsvärmaren" skulle förpassa oss till utanförskap vid okunnighetens gräns. . . . . men P-E Betzholtz ska ha en stor eloge för sitt sätt att tala - vi kände oss inte dumma, utan tyckte att det var intressant!!!

Fågelholkar och fladdermusholkar kände jag till, men inte humleholkar! Men en hängiven humle-älskande entomolog förevisade sitt eget patent, och han talade så varmt om humlor, så att man greps av stor iver efter att anskaffa dylika holkar.

Under förmiddagens fikapaus kunde man få klappa ett stiligt ekox-par, som Mats Lindeborg lyckats locka med sig för någon timme, och de var verkligen majestätiska! Jag hade inte sett en levande svensk ekoxe sedan min barndoms somrar i Skåne, så det var en härlig upplevelse!

Innan det var dags för lunch, fick vi besöka en ekologisk forskningsstation i närheten. Där fick vi veta ännu mer intressant om humlor. Kanske tur att jag inte visste, när mina allergiska barn var små, att humlornas gift är så mycket mer allergiframkallande än getingars och bins. . . . vi som hade humlebon lite varstans på tomten. Tja, det där med humleholkar får nog vänta, men idén är fascinerande

Efter god lunch splittrades så denna stora insektsälskande skara, för att spridas över landet och återvända hem till sin egen entomologiska förening och dess sommaraktiviteter. . . . fast för några var visst detta upptakten till sökandet av de stora fynden, på olika platser i vårt avlånga land. Vi såg en del fantastiska fordon, som var utrustade av, och för, de sanna entusiasterna. . . . . och Håkan Elmqvists "insektsfordon" håller hög klass i sammanhanget!

Första gången på ett sådant stort entomologiskt möte - men säkert inte sista gången! Helgen hade något att ge oss, mig och min håv-man. Framför allt uppskattar vi att få vara med, och ej förpassas till utanförskapet, trots att man inte kan de latinska namnen på alla spännande småkryp i Guds fantastiska skapelse

Guje Olsson

